RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 232.151 van 10 september 2015
in de zaak A. 214.982/XII-7834

In zake: de NV DIJKMANS DAK- EN RESTAURATIEWERKEN
woonplaats kiezend te 3511 Hasselt
Overdemerstraat 64

tegen:

de KERKFABRIEK SINT-MONULPHUS EN GONDULPHUS MAASMECHELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat André Caeymaex
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Kielsevest 2-4/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, elektronisch ingesteld op 25 februari 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing in zake de "[o]penbare aanbesteding nummer BDA nummer: 2014-518512 in verband met Restauratiewerken aan de Sint-Monulfus en Gondulfuskerk te Maasmechelen Fase 02, restauratie gevels en daken" waarbij deze overheidsopdracht niet aan de nv Dijkmans Dak- en Restauratiewerken wordt toegewezen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 230.965 van 23 april 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het genoemde arrest is op 11 mei 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 6 juli 2015 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

6. De verwerende partij vraagt in haar nota dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van de kosten van de procedure met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State', de verwerende partij de gevraagde rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 september 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bram Van Thillo	**Johan Bovin**